

# Κατερίνα Μανανεδάκη: Η αγάπη είναι σαν αόρατος μανδύας που ακόμη κι αν δεν μπορεί να σε προστατεύσει από όλα, σίγουρα σου δίνει τη μαγική δύναμη να συνεχίσεις να ελπίζεις!

Με αφορμή την κυκλοφορία του βιβλίου της «Ίδια η μάνα σου έγινες» από τις εκδόσεις Ψυχογίος, η συγγραφέας και δημοσιογράφος Κατερίνα Μανανεδάκη, παραχώρησε συνέντευξη στο thraki Nea και στον Γιάννη Τομαδάκη. Η συγγραφέας, μιλάει για το νέο της βιβλίο, το οποίο περιγράφει τη σχέση μάνα και κόρης κι όχι μόνο...

Φαντάζομαι, οι συζητήσεις για το βιβλίο σας, ξεκινούν με το ρόλο της Ελληνίδας μάνας. Θα μου επιτρέψετε όμως, να εστιάσω στην αρχή σε κάτι άλλο. Στο βιβλίο σας περιγράφετε τα συναισθήματα του απολυμένου ανθρώπου. Του ανθρώπου που απ' τη μια στιγμή στην άλλη χάνει τον κόσμο του. Μπορούν αλήθεια να περιγραφούν όσα βιώνει ένας άνθρωπος που χάνει τη δουλειά του ακόμη κι όταν τα περιγράφει ο ίδιος ή είναι κάτι που πάντα θα κρατήσει μέσα του;

-Πολύ ωραία ερώτηση! Νομίζω πως στην πραγματικότητα αυτά τα συναισθήματα δεν θέλεις να τα μοιραστείς με κανέναν και θέλεις να τα κρατήσεις μέσα σου για πάντα. Ίδανικά θέλεις να τα ξεχάσεις αλλά αυτό είναι μάλλον... ακατόρθωτο. Άρα νομίζω πως- επειδή όλοι έχουμε απολυθεί τουλάχιστον μια φορά στη ζωή μας!- το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε είναι και να τα εξωτερικεύσουμε και να τα μοιραστήσουμε τα συναισθήματα μας. Γιατί συχνά θεωρούμε πως μόνο σε μας συμβαίνει το «κακό» και μόνο εμείς έχουμε κάνει όλα τα λάθη του κόσμου. Αλλά να που καθόλου μα καθόλου έτσι δεν είναι... Η ζωή δεν έχει μόνο χαρές, έχει και λύπες και απογοητεύσεις και άσχημες στιγμές. Όταν λοιπόν τα άσχημα τα φωτίζεις, όταν τις αρνητικές σκέψεις τις... απλώνεις στον ήλιο ή ακόμη καλύτερα όταν τις μοιράζεσαι με ανθρώπους που σε αγαπούν, τότε μπορούν να γίνουν πολύ πιο γρήγορα παρελθόν και κάποτε ίσως και να γελάς με αυτές...



Η ζωή συνεχίζεται και όπως σοφά λέει κι ο λαός, σημασία δεν έχει πόσες φορές θα πέσεις αλλά πόσες φορές θα βρεις τη δύναμη να σηκωθείς.

**Η αγάπη, η κρίση στις σχέσεις, οι δυσκολίες της ζωής. Τι ξεχωρίζετε εσείς, ύστερα και από την επιτυχία του τελευταίου σας βιβλίου;**

Νομίζω πως όσο μεγαλώνουμε και προχωράμε μέσα σε ένα δάσος από δυσκολίες, κρίσεις και φόβους, στο δάσος της ζωής δηλαδή, τόσο περισσότερο καταλαβαίνουμε πόση μεγάλη αξία έχει η αγάπη... Μπορεί σε κάποιους να φαίνεται «κλισέ» αλλά η αγάπη είναι σαν αόρατος μανδύας που ακόμη κι αν δεν μπορεί να σε προστατεύσει από όλα, σίγουρα σου δίνει τη μαγική δύναμη να συνεχίσεις να ελπίζεις!

**Για την Ελληνίδα μάνα, ό,τι και να πεις είναι λίγο. Θα έχουμε και συνέχεια σε επόμενο βιβλίο σας;**

Όχι! Έχει και η Ελληνίδα μάνα τα όρια της! Ξέρω λοιπόν τι ΔΕΝ θα γράψω! Τώρα μένει το να βρω το ΤΙ θα γράψω! Η έμπνευση μου ταξιδεύει ακόμη...

**Στην παραλία, ίσως να είναι και μόδα – ίσως και ευτυχώς – μας συνοδεύει ένα βιβλίο. Πώς αισθανθήκατε την πρώτη φορά που είδατε κάποιον / κάποια να διαβάζει βιβλίο σας;**

Ήταν Αύγουστος σε μια παραλία της Κρήτης και μόλις το συνειδητοποίησα, άρχισα να κοιτάζω σαν υπνωτισμένη μια την κυρία που κράταγε το βιβλίο μου και μια το ίδιο το βιβλίο μου! Ήταν πολύ αστείο! Είχα σταθεί απέναντι της σχεδόν προσοχή! Με ρώτησε απορημένη: «θέλετε κάτι;» Και μουρμούρισα στον εαυτό μου «θέλω μια παγωμένη μύρα για να το γιορτάσω!»

**Ένα ερώτημα που κάνω συχνά στους δημοσιογράφους – συγγραφείς γιατί δεν έχω προσωπική άποψη, αλλά φαντάζομαι ότι είναι δύσκολο να αποφασίσεις, είναι το τι θα επιλέγατε ανάμεσα στα δύο, αν έπρεπε να είστε μόνο συγγραφέας ή μόνο δημοσιογράφος;**

Μμμμ! Λένε «μια φορά δημοσιογράφος, πάντα δημοσιογράφος!» Νομίζω όμως ότι τώρα πια θα έγραφα τόσο μεγάλα κείμενα που αν...δεν με απέλυαν, θα με συμβούλευαν να γίνω συγγραφέας!!!

**Πολλές φορές όσοι μεγάλωσαν στην επαρχία σκέφτονται να επιστρέψουν στον τόπο τους. Εσείς κατάγεστε από τις μοναδικές Σέρρες. Θα θέλατε να επιστρέψετε κάποια στιγμή;**

Όταν οι άνθρωποι κάνουν σχέδια ο Θεός γελάει! Άλλο ένα πράγμα που μαθαίνουμε στην πορεία της ζωής. Είμαι περίεργη λοιπόν κι εγώ να δω τι θα συμβεί στο μέλλον. Θα επιστρέψω ή όχι;! Να είμαστε καλά να μπορούμε να ζούμε όλες τις εκπλήξεις που μας περιμένουν!

Σας ευχαριστώ πολύ κύριε Τομαδάκη γι αυτή την τόσο ωραία συνέντευξη! Εύχομαι σε σας και στους αναγνώστες πολλά καλοκαιρινά χαμόγελα!